

Presentació conferència José Montilla “Fets, no paraules”

Barcelona, 12 de setembre de 2006

En José Montilla escriu amb ploma. Prepara les reunions meticulosament. Anota amb lletra menuda i de forma ordenada els seus pensaments i reflexions al fil de l'actualitat política. Desgrana les seves anàlisis amb naturalitat eficaç. Manté sempre una actitud prudent, discreta, però no distant. Passa per molt seriós i ho és. Però sovint esbossa un somriure sincer i senzill. Té un sentit pràctic agut, no s'entreté per les branques i actua amb decisió i sense complexos. Té un posat enèrgic i no ho sembla.

És més implacable amb les paraules que amb els gestos. Si ho ha de fer fulmina amb la sintaxi, mai amb el to. Si cal, renya, però no crida. Sap què vol. Sap que serveix un projecte, una proposta, treballa des d'un partit polític per a un projecte de país i per a les persones que hi viuen. Sap que després de moltes voltes ideològiques, el catalanisme ha tornat a una formulació elemental que ja va fer, fa moltes dècades, Rovira i Virgili: “L'ànima de les nacions són les persones”.

Amb aquest perfil i la trajectòria personal que tots coneixem i que en els darrers mesos s'ha divulgat extensament, ha transcendit el dilema entre catalans d'origen i catalans d'adopció. S'ha afirmat com a català de decisió. Una decisió que comporta un compromís actiu; un vincle personal i social, de mirada ampla, d'horitzons oberts, de perspectiva plural, d'integració i inclusió total. El camí més recte per deixar clar que la cohesió social és un valor essencial, fundacional, nacional.

Això porta a José Montilla a actuar amb unes idees i unes actituds bàsiques. Repasso expressions seves.

Primer sense complexos. Amb el cap alt, amb orgull, amb autoestima, amb legítima ambició, amb vocació de servei, pensant en la col·lectivitat.

Segon, sense hipoteques. Tot per al país i per a la gent. Res que pugui anar contra el país i la gent. A favor de la modernització, de la competitivitat, de l'ocupació, la seguretat, la cohesió, el progrés, la igualtat, el territori, el paisatge. Res que freni, condicioni, afavoreixi inèrcies; intel·ligència i sensibilitat, creixement i sostenibilitat.

Tercer, tot a favor dels valors bàsics que han anat conformant la nostra personalitat col·lectiva. De totes les generacions des de temps immemorials fins ara mateix. Amb tots i totes. Amb els valors de sempre i els nous valors.

Quart. Amb una herència, recollida i valorada, una herència històrica. Una herència política. Un bagatge col·lectiu encarnat pel President del Partit i de la Generalitat Pasqual Maragall. Una tradició política forjada per generacions, concretada en compromisos i accions de governs des de diverses responsabilitats.

Cinquè, afirmant la proximitat. El municipalisme com a camí recte, la distància més curta, entre la percepció dels problemes i la resolució dels problemes. El món local és Generalitat.

Sisè, una proposta des del catalanisme. Per al desplegament de l'Estatut, per al compliment de l'Estatut, per a l'aprofundiment de l'autogovern, per la garantia dels drets i dels deures dels ciutadans i ciutadanes. Una oportunitat per a Catalunya.

I, setè, un projecte socialista per Catalunya. Un programa, una ideologia, un partit, unes prioritats al servei d'una proposta d'esquerres, per compartir amb els homes i les dones de tot Catalunya. Una oportunitat per als catalans.

Descartats, òbviament, el dilema, els complexos i les hipoteques, queda el projecte, el programa, la voluntat d'aprofitar les oportunitats, el desig de servir i de treballar. I un equip. Montilla l'encapçala, tots l'integrem, amb totes les potencialitats, amb totes les aportacions, amb totes les garanties de solvència que s'han acreditat.

Escoltem ara els eixos principals d'aquesta proposta. Una proposta per a Catalunya, una proposta per a les persones.

Joaquim Nadal i Farreras